

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PREȚIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a :
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PREȚIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl v. a

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.

Din viéti'a parochieloru nóstre.

I.

Cine lucra cu minte, si traiesce cu intieptiune, n'are nici odata motivu sè se planga de nimicu, pentru ca lucrulu nobilitéza, ér intieptiunea prevede, si impaca divergintiele, la cari este espusu omulu in viétia.

Lucrulu face pre omu stepanu preste sene, si domnu si stapenu preste slabitiunile si patimile altor'a, ér intieptiunea de viétia lu-face rabdatoriu si cu bunavointia facia de gresielele altor'a, si in același timp lu-face stepanu preste pedecile si greutățile, ce i-se punu de ómeni si de imprejurări in lucrulu maniloru sale si in mersulu seu spre tient'a, pre carea o urmaresce.

Pana cand noi in biseric'a nóstra autonoma ne gaseamu in stadiulu de organizare, ne ocupám de lucruri si cestiuni, a caroru valóre are sè se véda numai cu timpul si dupa timp. Si de aci a trebuit se provina faptulu, ca de multe ori se intemplá, cá se nu ne intielegem unii pre altii, pentru ca vorbind in generalu, si discutandu asupra cestiuniloru de organizare se recere prevedere si multa capacitare, ér in stadiulu acest'a este dóra preste potintia, cá se nu se nasca intre ómeni divergintie de opiniuni.

Astadi in biseric'a am trecut binisioru preste acestu stadiu. In generalu suntem binisior organizati, si ceea-ce vom avé de a mai organizá, vom organizá mai usioru si mai bine, pentru ca in viitoriu nu vom mai fi siliti a procede la resolvirea intrebárilor de organizare pre o cale multu, putien necunoscuta, cá si pana acum; ci vom procede conform necessitatiloru vietii si póporului credintiosu, cari necesități le-am putut vedé si eunósce.

Positiunea nóstra astadi in biseric'a la toti de sus pana jos ne este mai usiora. Suntem adeca avisati a lucrá unu lucru productivu valorand dispusitiunile de organizare, la cari in parte mare am lucratu pana acum, intru redicarea poporului credinciosu.

Acést'a ni-o-a demandatu la toti, cari facemu parte din organele esecutive ale eparchiei, sinodulu, si respective sinódele eparchiale din anulu curentu. Si consistoriulu eparchialu aradanu s'a grabitu, cá glasulu si inviatiunile sinodului sè se auda in protopresviterate si in parochii cât mai curend. Se scie si se afle toti, pre cari ii privesce, ca representanti'a eparchiei ascépta dela toti functionarii bisericeii lucru multu, lucru productivu.

Si cand vorbimu de lucrulu presentulu si de modulu de lucrare alu viitorulu mai cu seama in parochii nu putem se nu ne aducem aminte si de o parte destulu de négra a vietii parochieloru nóstre din trecutu.

Gurile rele diceau inainte vreme, si voru fi mai dicendu si astadi, ca bisericianii nostri din parochii, preotii, invetiatorii si fruntasii mireni nu simpatiséza unii cu altii, sunt pre alocurea invrejbiti unii cu altii, din care cauza afacerile parochieii suferu.

Din cele dise mai sus urméza de sene, ca pana cand ne gaseamu in stadiulu de organizare in biseric'a nóstra autonoma, divergintiele de opiniuni intre ómenii din parochia, se infacisiau óre cum cá si o consecintia naturala a divergintieloru de opiniuni si a diferiteloru puncte de manecare, cari obveneau intre barbatii nostri de valóre chiamati a dá directiune in sinódele nóstre eparchiale si in congresulu nostru nationalu bisericescu; ér acésta divergintia dintr'e densii se semtiá multu mai multu jos in parochia, decât la eparchia si Metropolia.

Cine nu-si aduce aminte, de esemplu, la cáta discussiune nu a dat ansa in sinódele eparchiale si in congresulu nationalu bisericescu intrebarea: despartirei, seau nedespartirei fonduriloru foste comune eparchieloru Aradu si Caransebesiu, cestiunea arondării protopresviteratelor si alte cestiuni de organizare, cari tóte produceau pre vremea, cand se discutau in sinóde si in congresu mari divergintie intre ómenii nostri, incependu dela metropolia pana josu in parochia!

Aceste discussiuni au incetatu astadi tóte. Si tóte cele trei sínóde eparchiale ale Metropoliei nóstre din anulu curentu au fostu mai multu, de cât ori cand, o singura inima, si unu singuru glasu, care semte si dechiara, ca in biserica am trecut prestu ore ce cestiune, carea ar mai poté produce cea mai mica divergintia intre noi.

Intrati in stadiulu acest'a prin lucrările celor trei sínóde eparchiale din anulu curentu, in viéti'a organelor subalterne si in specialu in parochia, suntem siguri, va incetá ori ce divergintie între ómeni.

Sínódele eparchiale ascépta dela toti acesti ómeni *lucru si rezultate prin lucru.*

Ascépta, cá preotulu la finea fie-carui anu se arete, intru cât a redicatu densulu prin activitatea s'a pastorala semtiulu de pietate alu credintiosiloru, cum a redicatu interesulu facia de biserica, si cum a introdusu spiritulu si doctrin'a evangheliei in viéti'a publica si privata a credintiosiloru. Si in comunele, in cari sunt instituiti doi, seau mai multi preoti, se va produce intre densii unu spiritulu nobilu de emulatiune, si ajutorire reciproca intru a face binele, si intru a face, cá se-se semta puterea si tari'a altariului Domnului totu mai multu pana in cea mai din urma coliba.

Astfelu intre preoti, daca pana acum voru fi si fost divergintie, pre viitoriu intielegendu bine modulu de lucrare, indigitatu de sínódele eparchiale, vor incetá, pentru ca preotulu, carele lucréza cu staruintia la ridicarea poporului seu, priveseé in fie-care colegu alu seu unu omu de aceea-si sórte, unu impreuna lucratoriu in vii'a Domnului.

Totu astfelu priveseé preotulu in fie-care invetiatoriu unu omu, carele si-a dedicatu viéti'a s'a in servitiulu bisericeii si cresterii poporului. Si privindu preotulu in invetiatoriu si invetiatoriulu in preotu, ceea ce sunt densii in adeveru: factori in servitiulu cresterii si desvoltării poporului, nu se póte, cá se nu se pretiúesca unii pre altii. si se nu se ajute reciproc nu se póte, cá afacerile parochiei se nu iea o desvoltare, precum o dorimu, si plansóre si plansori se nu mai fia între noi.

Vom intempiná mari greutáti cu totii, pana cand ne vom indatiná se lucrámu in nou'a era, in care am intrat, pentru ca vremurile grele sunt. Dar am trairu noi si biserice'a nóstra in timpuri si mai grele, decât cele de astadi.

N'am peritu atunci, pentru ca multa rabdare si multa intieptiune au aretatu lumii betranii si inaintasii nostri.

Vom traí, si vom prosperá de astadi inainte, pentru ca ne-a dat Ddieu atát'a intieptiune, cá se vedem, si se cunóscemu, ca lucru bunu nu se póte face fara greutáti. Greutátile, pre cari le intimpinám, in lucrarea nóstra sunt tot atát de naturale, precum este de naturala neghin'a in grâu si vermele in radacin'a chreanului.

Vom lucrá inse cu minte, si vom traí cu intieptiune. Nu ne vom speriiá de greutáti, ci le vom delaturá, nu ne vom intelni cu dusimani, pentru ca vom lucrá cu prevedere.

Epistolele parochului betranu.

IV.

Iubite nepóte! Suntem in anotimpulu, in carele in pàrtile nóstre se sapa cucuruzulu. Si eu sum omu betranu, dar nu m'am potut rabdá nici de asta data, cá se nu mergu la campu, si se vedu, cum se sapa cucuruzulu din sesiunea mea parochiala. Si mergendu la campu si vedindu, cum se sapa cucuruzulu, mi-am pusu intrebarea, ca pentru ce propriaminte se sapa cucuruzulu? si am aflatu, ca pentru aceea se sapa cucuruzulu, pentru cá se-i dàm mai multa putere de viétia, si se-i inlesnimu crescerea si desvoltarea.

Sermanulu cucuruzu! elu traiesce numai cam 5—6 luni, dar stepanulu lui se cheltuiesce, si se lupta din tóte puterile, cá se-i lungésca viétia, si se-i faca possibila desvoltarea. Si omu si stepanu n'a trairu in lume, carui'a se-i fia parutu reu, ca si-a sapatu cucuruzulu. La toti li-a resplatitu cucuruzulu la timpulu seu munc'a si ostenél'a, colo, in lunile lui Septemvre si Octomvre, cand ii-umple cosuriile.

Venindu intr'o di dela campu gandindu in gandulu meu la cucuruzu, si la modulu, cum omulu se trudesce, si se cheltuiesce, cá se-i inlesnésca desvoltarea si viéti'a, — am aflatu la mine acasa pre parintele Terentie. Si se-ntielege, ocupatu fiind in gandulu meu de sap'a cucuruzului am vorbitu cu densulu despre acést'a; si între altele i-am disu: vedi parinte, cum se ingrijescu ómenii de desvoltarea si viéti'a cucuruzului! si bagat'ai Santi'a t'a de seama, câtii credintiosi de ai nostri vor fi fiind, de cari nu se pré ingrijese nimenea.

Parintele Terentie nu pré voiá, se me intieléga, pentru ca densulu este omu teneru, si nu se ocupa cu ale economiei. Pamentulu parochialu l'a dat in arenda, si nu vrea se-lu parlésca sórele, mergendu la campu, se véda, cum i-se sapa cucuruzulu. Si dupa gandulu seu bine va fi gandindu, ca face, daca-i da man'a, se traiesca mai cu usiurintia. Dar, n'asi vorbi intr'unu ceasu reu, eu am bagatu de seama, ca preotulu, carele nu traiesce, si nu cunóscce greutátile plugariei, nu pré scie totdeun'a se dea plugariului invetiatura de seam'a lui. Si parintele Terentie nu mi-a remasu detoriu cu respunsulu. Mi-a disu adeca la intrebarea mea de mai susu, ca dá, de cucuruzu si de desvoltarea si viéti'a cucuruzului se ocupa ómenii, dar cine s'a ocupatu pana acum cu staruintia de ridicarea plátii preotului romanescu?

Si dupa gandulu lui póte ca a avutu dreptate parintele Terentie, pentru ca fia disu între noi, cam asia este. Cá se nu-i remanu inse detoriu, i-am aretatu pre parintele pop'a Michaiu, carele insusi si-a ridicatu plat'a, si la betranetiele sale are si pentru

sene, si are si pentru cá se lase cev'a la sant'a biserică spre a contribui la imbunatatirea plătii urmatoriului seu in preotia, si i-am disu ca de ce nu facemu toti astfelu.

Acı parintele Terentie oftă un'a buna, si apoi mi-dise : apoi bine parintē, pentru aceea am invetiati eu atăt'a putere de carte, cá se nu capatu nici acum o plata, cu carea se traiescu cinstitu in lume ?

Si buna intrebare si la locu mi-a pusu parintele Terentie, pentru ca cu dreptulu este, cá omulu invetiati se aiba o plata de seam'a si invetiatur'a lui. Dar cum va fi de rendu la preotia si cu invetiatur'a si cu plat'a lucrulu se are astfelu : poporulu credinciosu este pamentulu, ér invetiatur'a preotulu este plugulu si sementi'a. Cum intrebuintiēza preotulu invetiatur'a s'a intru fídicareá poporulu : asia-i este si plat'a.

Nu sciu, me va fi întielesu parintele Terentie, seau nu ; dar eu mi-am tienutu de detorintia a-i-o spune ; si ti-o am scrisu si Dtale, iubite nepóte !

Am nadejde, ca in anulu acest'a vom avé cucuruzu mult si bunu, pentru ca a resaritu frumosu ; dar este mare secet'a, si norii umbra de câte v'a dile, dar plóia nu capetám. Bunu este inse Ddieu, se nadjaimu intr'ensulu.

Dar cucuruzulu, cá cucuruzulu. Lu-va cresee, si-lu va rodi Dumnedieu ; cand vom ajunge inse iubite nepóte, se facem mai cu sporiu si mai cu succesu crescerea si desvoltarea poporulu romanescu ?

Din istori'a increstinării Romaniloru.

Notiuni generale despre aplicarea vechiloru Romani la diverse culte divine, si mai vertos la cultulu crestinescu.

(Continuare.)

In casu inse de nu le-ar succede romaniloru se-lu omóre pre Messia lumeanu in leaganu, atunci tieneau in contra lui o óste formidabila bine disciplinata, cá in casu de s'ar resculá cu arme in contra romaniloru la momentu se-lu nimicésca. Timpulu venirei lui Messi'a pre pamentu, au fostu timpulu, in care s'a nascutu Domnulu si Mantuitoriulu nostru Isus Christosu, predisu prin profeti, inse fiind cá Isus n'au primitu titlulu de imperatu si de messi'a luménu, ci s'a declarat de messi'a spiritualu, Judeii l'au restignitu, si dupa restignire poporulu Judaicu, care pre aceste timpuri cu neastemperu asteptá pre messi'a promisulu, cá nu cumv'a din intardiarea si absentia acestui'a poporulu se créda in Isus Christos, care intru adeveru au fost messi'a celu promis si celu a-deveratu, au nascocitu mai multi messii falsi si mincinosi, cari au produsu cele mai mari tumulturi in tot imperiulu Romanu pana si in Rom'a, dñm care cauza Judeii, si cu ei si crestinii, cari pentru ca credeau in Cristos, care au fost Judeu, s'au consideratu un'a cu Judeii, au fost espulsi din Rom'a.

Intr'aceea tumulturile si rebeliunile Judeiloru se inmultiescu pre di ce merge, pana ce omorira pre

legatulu consularu romanu din Siri'a, furara acuil'a romana, si degenerara formalu in rebeliune, in Siri'a, in Palestin'a si Egiptu. Questiu Gall, prefectulu Siriei reportá in scrisu imperatulu Nero pericululu iminentu ce amenintiá statulu romanu. Éra elu cu imperatulu Irodu Agrip'a celu teneru, merge asupra Ierusalimului, inse nu-lu póte reluá ; ci se reintoreu la Antipatrid'a. Imperatulu Nerone trimise la Palestin'a pre generalulu seu Vespasianu, care cuprinde Galilea, si pre pazitoriulu Judeu Iosifu Flaviu, istoriculu, lu-face prisioneru, cuprinde cetátile Judeiei un'a dupa alt'a afara de Ierusalimu. — Pedéps'a Judeiloru au fost fórte mare, in tóta Asi'a, Palestin'a si Egiptu, numai in Cesari'a s'au omoritu 20.000 in resboiu, ér in Egiptu 50.000 de Evrei (Nero n'au persecutatu pre crestini cá pre atari, ci pentru-cá crediendu in messi'a Christos, ii-socotea si pre ei de Evrei revoltanti.)

Lui Claudiu Nero i-au urmatu in imperatia dupa câteva schimbări de persóne insusi generalulu seu Vespasianu. Acest'a trimite asupr'a Judeiloru resculati din Ierusalimu pre fiulu seu Titu, care tocmai in diu'a de Pasci i-lu incunjurá si dupa 6 luni in a 18. Iuliu anulu 70 dupa Christosu lu-cuprinde, unde 1.100.000 de Judei ; parte de sabie, parte de fóme, parte de bóla, si-aflara mormentulu, 17.000, s'au vendulu si dusu in robia, cu care Vespasianu au ridicatu Amfiteatrulu din Rom'a. Din cetate s'au crutiati nu mai partea de catra apusu si trei Turnuri Hippias, Mariamne, si Phazael, éra din zidirea bisericiei n'au remasu piétra pe piétra, cum au profetitu mantuitoriulu Isusu inainte de restiguirea s'a. Dupa acést'a au urmatu jafurile si inchiderea bisericiloru din tóta Jude'a.

In Egiptu prefectii romani Lupu, si Paulinu, imprasciara totalu multimea Judeiloru, a caroru multime au adusu in uimire pre invingatorii romani. Dupa una jumătate de seclu éra si ii-vedemu pre Judei resculati sub imperatulu Adrianu, sub conducerea pseudulu Messi'a Barcobas, fiulu Stellei, inse nici de asta data nu fusera mai norocosi decât antaiu, ba inca o patira mai reu. Barcobas fuse omoritu de beliducele romanu Iulianu. Atunci s'au scersu si numele Ierusalimului si dupa Eliu Adrianu s'a numitu Elia, eara Judeii cu putere armata au fost împrestiatu preste tóta lumea, cá se nu se póta intruni mai multu spre rebeliuni. Se crede cu certitudine, ca atunci s'au adusu Judeii si in Daci'a, pre cari i-au aplicatu la bai si facerea cetátiloru, si altoru lucruri grele. Atunci se crede, ca s'au ridicatu cu Judeii prisioneri si sclavi vechi'a cetate de langa Bocs'i'a romana, care dela ei pana astadi se chiama Jidovinu. Astfelu si-sciit revindicá Domnezeirea neascultarea Judeiloru de Isusu Christosu, restignirea lui, si sangele lui asupra lor, si asupra filorlu lor. Asfelu o patiescu acei'a, cari se lasa de calea cea adeverata, si umbra pre cái retacite, ascultandu de niste mincinosi, cum au ascultat si Evreii de profeti mincinosi.

Deca Judeii ascultau de Domnulu nostru Isusu Christosu, Mesi'a celu adevratu, si nu de niste Mes-sii mincinosi, atunci nu-si vedeau imperati'a nimicita, cetatea Ierusalimului sfarmata, pre ei sdroboti si decimati, si impartiti in tóta lumea, ci astadi erau cea mai mare natiune pre pamantu. Domnulu si mantui-toriulu nostru Isusu Christosu, au vediutu, ca Judeii sunt putieni si slabi, romanii multi si puternici, fara samanu pre pamantu, despre carii serie unu istoricu cu numele Alfeus, ca numai calea catra ceriu era ne-cuprinsa de Romani, au vediutu dicu impossibilita-tea fisica a Judeiloru de a poté invinge pre Romani. Pentru aceea a cugetatu, se-i invinga cu mintea, adeca cu sciinti'a, care pre atunci culminá in religiune. Daca primeau Judeii pre Christosu, atunci si mai multe popóra, ba poté tóta lumea lu-primea, si astadi in biseric'a lui Christosu ar domina limba Judaica cá limb'a lui Christosu si limba santa, era noi toti amu vorbi si fi Judei. Éta asia au inteliesu profetii si Cristosu, chiemarea Mesiana, intru restaurarea im-peratiei iudaice lumesti din punctu de vedere natio-nalu privita, dupa care aru fi atrasu asupra-si dom-nirea intregi lumi. Dara asia si-au trasu desastrulu, care ni-e binecunoscutu tututoru.

Precursorulu lui Isus Christos Ioanu Botezatoriulu.

Cand au inceputu Ioan, precursorulu lui Christos, a invetiá in pustia, fiindu cá de 30 de ani, si a dice : „Pocaiti-ve ca s'au apropiatu imparati'a ceriurilor“ (Math. 3. 23. Luc'a 3, 3, si 4.) si cand au esitu la densulu Ierusalimulu, si tóta Iude'a, si tot tienu-tulu din imprejurulu Iordanului, si s'au botezatu dela densulu in Iordanu, marturisindu-si pecatele sale.“ (Math. 3. 56. Luca 3, 7.) Intru acést'a multime mare au trebuitu se fie si Romani, si inca multi, cà-ci am aretatu mai inainte, ca inca dela anulu 67 inainte de Christosu, si dupa aceea in continuu Romanii au colonisatu Palestin'a, cu colonii romane; ba nu numai colonistii, ci si ostasii romani veniau de-lu ascultau pre Ioanu, dupa cum aflamu la Luc'a Evangelistulu „Si-lu intrebau si ostasii dicendu: si noi ce se fa-cemu? si elu au disu: nu asupriti pre nimenea, nici clevetiti, si se ve indestuliti cu lefile vóstre“ (Luca 3, 14.) va se dica Colonistii si ostasii romani nu numai i-lu ascultau, ci lu-si controlau pre Ioanu nu cumva elu este Christosu Mesi'a pamanteanu, cum credeau multi din poporu, de care aveau atáta frica Romanii, cá indata se-lu omóre!

Inse Ioanu n'au fost Mesi'a, si acést'a este marturi'a lui Ioanu, cand au trimisu Judeii preoti si Leviti din Ierusalimu, se-lu intrebe, tu cine esci? si au marturisu si n'au negatu, nu sum eu Christosu si l'au intrebatu au dóra tu esci Ilie? Si au disu nu sum, tu esci profetulu? si au respunsu nu. Atunci au disu cine esci? Cá se dàm respunsu celoru ce ne-au trimisu, Ce dici insusi despre tine? Atunci au disu Ioanu, Eu sunt glasulu celui ce striga in pus-tia, indreptati calea Domnului, drepte faceti carările lui, precum dice Isai'a profetulu, si trimisi erau doi

Farisei, si l'au intrebatu si i-au disu. De ce dara botezi, déca nu esti tu Christosu, nici Ilie, nici pro-fetu? Respuns'au Ioanu si au disu: Eu botezu cu apa, éra in mijloculu vostru sta, pre care voi nu-lu cunósceti, acel'a este ce-lu ce vine dupa mine, care este mai inainte de mine, carui'a nu-i sum vrednicu se-i deslegu curele incaltiaminteloru lui. Acest'a este, care ve va botezá cu duhulu santu si cu focu, si eu l'am vediutu, si marturisu, ca acest'a este fiulu lui Ddieu. (Ioanu 19—35.) Asia dara Ioanu n'au fost lumina, ci numai se marturiséscá de lumina „fost'au omu trimisu dela Ddieu, numele lui Ioanu, acest'a au venitu intru marturie, cá se marturiséscá de lumina, cá toti se créda prin elu, nu era elu lumin'a, ci ca se marturiséscá de lumina“ (Ioanu 1. 2—9.) Era lumin'a cea adevrata, carea luminéza, pre tot omulu ce vine in lume.

(Va urmá)

Predica pentru serb. Inaltarii Domnului.

„Si s'a intemplatu, cá pre când i-a binecuventatu, s'a departata dela densii, si s'a inaltiatu la ceriu.“ Luc'a 24. 51.

Iubitiloru crestini!

Christos a implinitu cursulu seu pamantescu, scurtu a fost timpulu vietii sale, elu a numeratu numai 33 de ani; dara si mai scurtu a fost timpulu activitatii sale publice, căci numai 3 ani a strabatutu prébunulu nostru Mantuitoriu, — dupa cuvintele evangelistului — tóte orasiele si satele, invetiandu si vindecându. Viati'a lui s'a apropiatu de sfersitu inainte de a fi ajunsu culmea verstei omenesci, inse ea a fost pe cât de scurta, pe atât de binecuventata pentru noi, si zadarnica ar fi tóta ostenél'a nóstra de a poté aflá in istori'a omenimei macar numai unu sufletu de omu, carele s'ar poté asemaná cu Isus, in fapte stralucite si maretie, precum si in merite pentru binele omenimei.

„Veniti la mine toti cei osteniti si insarcinati, si eu ve voiu dá repausu“ (Mat. 11, 28) au fost cuvintele cu cari a intratu elu in lume; blându si induratoriu a umblatu elu printre fiii ómeniloru, plinu de haru si de adeveru; chiemarea lui cea sánta a fost de a cautá si mantui aceea ce a fost perdutu; elu a fost tuturoru tóte, elu calea, adevverulu si viati'a; elu a mantuitu o lume intréga, carea mai nainte érá lasata perdiarii, a mantuit'o pentru timpuri vecinice!

Si totusi a fost acestu binefacetoriu alu lumiei, acestu prietenu alu omenimei, acestu intemeietoriu alu mantuirii — elu, fiulu lui Dumnedieu — obiectulu urei si alu dispretiului comunu!

Prigonire si ocara a fost resplat'a fapteloru sale celoru bune; a fost pismuitu de acei'a, pre cari i-au incarcatu de binefaceri; prinsu de acei'a, pre cari i-au slobozitu din selavi'a satanei; biciuitu de acei'a, pre cari i-au scuturatu de urgi'a lui Dumnedieu; ranitu de acei'a, pre cari i-au vindecatu; omorítu de acei'a, caror'a a voitu se le deie viatia vecinica. — Dara pre cât de mare a fost orbi'a si reutatea ómeniloru fatia de densulu pre atât de nemarginita a fost si dragostea si harulu seu fatia de ei; elu i-a iubitu pana la cea din urma resuffare; ba, ce e mai multu, si-a datu viati'a pentru ei, a pecetluitu lucrulu dragostei sale cu sângele celu scumpu alu inimei celei induratóre; si a vestítu lumiei celei nemultiamitóre,

mantuire vecinica, rostindu pre cruce cuvintele: „s'a sfersitu.“

Isus si-a implinltu lucrulu seu! Dara cum va remané? Óre o mórte atât de deositoré se fie sfarsitulu activitáti sale? Óre acel'a, carele a suferitu necontentitu pentru adeveru si dreptate se nu aiba parte de nici o recunoscintia, de nici o respata? Óre se va perde cursulu seu pamentescu fara de nici o urma, in negrulu momentu? Nu! Acést'a n'a pututu se rabde Ddieulu celu adeveratu, carele tronéza in ceriu; fiulu omului a trebuitu se primésca respata deplina si recunoscintia corespundietóre! Petru aceea celu inositu s'a inaltiatu, celu defaimatu s'a prémariu; Isus a inviatu din morti, si dupa 40 de dile s'a inaltiatu la ceriu, unde siede de drépt'a tatalui. Pe Golgot'a si-a sfarsitu viati'a, de pe muntele Olive-loru s'a inaltiatu la ceriu intr'unu modu minunatu acel'a, carele s'a sculatu din morti.

Se ne bucuràmú asia dara Iubitiloru mei! de prémarirea cu carea l'a impodobitu parintele cerescu, si *se privimú mai deaprópe dispusetiunea inimei sale dummedieesci, cu carea a parasitu elu lumea acést'a, si a intratu in marirea imperatiei sale.* — Isus dummedieesculu mantuitoriu a parasitu lumea:

- 1) cu o inima plina de dragoste;
- 2) cu o inima triumfatóre;
- 3) cu o inima vesela.

Aceste trei puncte voimú a le cercetá mai de aprópe cu luare aminte, spre zidirea inimiloru si indreptarea moravuriloru nóstre.

Er tu Isuse! lumin'a lumii, luminéza mintea mea, si din inaltínea cerésca, unde siedi deadrépt'a tatalui, daruiesce-mi cuventulu harului teu, ca prin trénsulu facendune vrednici de dragostea t'a cea dummedieesca, se ne invrednicimú a si petrece odinóra dimpreuna cu tine in imperati'a parintelti cerescu!

I.

Isus s'a despartitu de lumea acést'a cu o inima plina de dragoste.

Acést'a dragoste minunata si intr'adeveru dummedieesca a fost trasatur'a principala a caracterului seu. Cât de fragedu a iubitu elu *pre invetiaceii sei*, cu ce rabdare a suportatu elu slabiciunile si retacirile loru, cum a folositu elu tóte mijlócele potrivite, pentru de a aliná durea ce o simtiau ei, din caus'a departárii sale! Dara precum a iubitu Isus pre invetiaceii sei, astfelu a iubitu elu *pre toti acei'a, carii se apropiáu de densulu cu incredere.* Pe cine a lasatu elu fara de ajutoriu, fara de mangaiere, fara de sfatu? Pe cine a vediatu elu cândv'a suferindu si se nu i-lu fi vindecatu? Pe cine plângendu si se nu-i fi stersu lacrimile? Cât de tare i-a fost mila de poporu in pustie, când acést'a dupa cele trei dile ce le-a petrecutu cu elu n'avea bucate! Lacremi a inundatu ochii lui, când a privitu in spiritu apunerea orasiului nemultiamitoriu, carele a ucisu pre mantuitorulu seu. Cu ce dragoste s'a rugatu elu chiar pentru dusimani, ba chiar pentru ucigasii sei, catra parintele seu celu vecinicu! — Acést'a dragoste admirabile asiadara a fost trasatur'a principala a inimei sale celei atot sánte, ea l'a condusu intru tóte lucrárele lui, ea a fost legea cea din urma, si totodata si legea cea nóta, *legea dragostei*, carea de repetite ori a intiparit'o in inim'a invetiaceiloru sei atunci, când la cin'a cea de taina, si-a luatú remasu bunu dela dènsii. Si cu acést'a inima plina de dragoste s'a despartitu elu de lumea acést'a, inaltíandu-se la ceriu, cá se ne trimita de acolo pre duhulu sántu, carele se ne povatiúesca intru tot adeverulu.

Cine dintre voi, Iubitiloru mei! privind mai de aprópe acést'a dragoste nemarginita a dummedieesculu nostru mantuitoriu, nu se va aprinde de cea mai curata iu-

bire fatia de elu? Óre când vom semti noi launtruulu nostru mai adéncu miscatu de amóre catra dínsulu, daca nu atunci, când — devenindu o astfelu de dragoste calitate principala a sufletului nostru — iubimú pre acei'a, pre cari i-au iubitu si elu, si inca i-au iubitu cu atât'a fragedime si sinceritate, încát a versatu pentru ei chiar si sangele seu pre cruce? Óre când, daca nu atunci, când implinimú legea dragostei, carea a recomandat'o elu cu atât'a staruintia invetiaceiloru sei, la cin'a cea de pe urma dicendu: „Porunca nóua ve dau voue, cá se ve iubiti unulu pre altulu, precum eu v'am iubitu, cá si voi se ve iubiti unulu pre altulu. Intru acést'a vor cunósce toti cá suntetú invetiaceii mei, de veti avé dragoste intru voi.“ (Ioanu 13, 34—35.)

Intr'adeveru, Iubitiloru mei Crestini! cine n'are acést'a dragoste, acel'a nu e óia din turm'a lui Christosu; acel'a va stá óre-când dea stáng'a, pre când oile cele curate vor fi dea drépt'a.

Auditi aceste *voi cei neimpacati*, cari nutriti ura si dusimania in inimile vóstre; cari necontentitu traiti la oalta in cërta si desbinare, cari nu voiti se intindetú man'a spre impacare, cari respingeti dela voi, cu inima impetrita, ori ce mijlocu de impacare! Auditi aceste *voi cei lacomi!* cari nu voiti se resplatiti aprópelui vostru nici macar pe o miia parte darulu, carele l'ati primitu cu prisosintia, si fara de ostenéla, din visteri'a bogatiei celei nemarginite! Pana când veti face strímbatate deaprópelui vostru, pana când nu veti infráná lacomi'a vóstra cea nesatiósá? Auditi aceste *voi cei neinduratori!* si se sciti, cá numai dragostea deschide ceriulu, si cá acel'a, carele nu vadesce indurare, nici nu va aflá indurare! Pana când veti mai lasá se tréca prilejulu binevenitu de a face bine deaprópelui; pana când nu ajutati acolo, unde puteti ajuta; pana când nu veti sterge lacramile, cari le vedeti curgéndu din ochii aprópelui vostru, si cari le a-ti puté sterge atât de usioru; pana când veti astupá urechile vóstre dinaintea glasului miseriei?

Auditi aceste *voi cei pismuitori!* cari ve uitati chiorisiu si cu otiaríre in inim'a vóstra la binele altor'a, cari ve intristati când le merge bine, si ve bucurati de nenocirea loru! Auditi aceste acei'a, *cari nu mai incetati de a vatamá onórea deaprópelui vostru;* cari descoperiti cu bucuria smintele, ce vi se pare cá le are, si ascundetú cu violencia insusirile lui cele bune, cari nu le puteti negá!

Iubitiloru mei! Nimene se nu se amagéscá, nimene se nu i-si desvinuiasca pecatele sale; cáci ele sunt zavóre si inchiuetóre, cari ne incuie ceriulu, in carele a intratu adi mantuitorulu nostru; unde nu pregatesce elu locuintia: urei, lacomieii, nedreptáti, neindurárii, pismeii si defaimárii, cáci tóte aceste i-si au locuinti'a loru in ómenii cei inreutáti, si remanu vecinicu afara de imperati'a cerésca. Acel'a deci, a carui inima se semte atinsa de cele dise, carui'a consciinti'a îi face aruncari, acel'a dicu, lapede patimile aceste, cáci intru cât nu veti fi cá prunciú fara de reutate si buni la inima nu veti intrá in imperati'a cerésca!

II.

Isus s'a despartitu de lumea acést'a cu o inima triumfatóre.

Elu a biruitu peccatulu, iadulu si pre domnulu luméi acesteia, si nu s'a inaltiatu la ceriu mai nainte de ce a implinitu pre deplinu misiunea tatalui seu cerescu. Acést'a a fost bucuri'a lui, acést'a mancaréa lui; pentru acést'a a luatú elu natura omenésca si a fost intru tóte asemenea nóua afara de peccatu. Elu a vestitu invetiatur'a imperatiei ceresci in Israilu, a intarit'o prin viati'a s'a cea sánta, a pecceluit'o prin minunile atotputintiei sale! Elu si-a crescutu invetiaceii, i-a intaritu cu putere de susu, pentru de a puté chiemá tóte popórele luméi, la ospetiulu fericirei

vecinice! Si dupa ce a sfarsitu elu lucrulu vietii sale pamentesci, si s'au supusu batjocurei si hulei, ba chiar a suferitu pentru impacarea dreptatii vecinice si a nemului omenescu, mórtea cea mai amara pe cruce — a inviatu din morti cu putere propria, convingendu astfelu lumea despre dumnedieitatea s'a; a intaritu pe invetiaceii sei, i-au mai invetiatu, si in urma s'a inaltiatu cu triumfu la ceru incunjuratu fiindu de cetele sântiloru si dreptiloru, cari de mii de ani asceptau mântuirea — promitiendu vestitoriloru evangheliei; cá li va trimite puterea duhului sânt, cá se póta intemeiá nesguduitu lucrulu mantuirii sale, pana la sfarsitulu timpuriloru.

Acést'a a fost problem'a cea marétia, carea a deslegat'o Isus; acést'a a fost lucrulu, carele l'a implinitu. Dara viati'a Domnului e o oglinda pentru toti invetiaceii sei, si daca voimu, cá se fimu odinióra partasi la premarirea sa vecinica, atunci trebue se luamu mai antaiu parte la lucràrile lui, si se implinim cu credintia lucrulu, carele l'a incredintiatu parintele cerescu fie-carui din noi, in lumea acést'a; cáci noi numai atunci ne putemu sânti, daca vom implini neintreruptu si cu deameruntulu datorintiele stàrei nóstre pentru onórea lui Christosu, ér nu cu scopuri pamentesci.

Pentru acést'a, iubitoru mei crestini, se fimu conscientiosi intru chiemarea nóstra, se jertfim tu téte lucràrile nóstre lui Dumnedieu, se le unim in spirita cu lucràrile Domnului nostru, se le sântim prin scopu curatu si rugaciune, si se-i servim lui Ddieu intru starea nóstra; si astfelu vom primí respalat'a vietii vecinice! — *Voi parinti!* nu uitati de datorinti'a vóstra de a cresce copii vostri intru fric'a lui Dumnedieu, si ai povatiuf nu numai prin cuvinte frumóse, ci si a le premerge cu exemplu bunu. Stauriti, cá ei se invetie a cunosce si a pretiuf dreptatea, si cá se se pregatésca pentru chiemarea loru cea viitóre; cá odinióra, cá crestini evlaviosi, se fie pentru altii: lumin'a vietii, ér cá cetatieni vrednici, se respandésca in jurulu loru bucuria. *Voi mai marii comunitàtilor!* aduceti-ve aminte cá datorinti'a vóstra e: cá se lumineze lumin'a vóstra inaintea ómeniloru, cá se impliniti dirigatori'a vóstra cu consciintia, si cá dreptatea se o puneti mai pre susu de téte, chiar si atunci, cand pentru conscientiósia implinire a chiemarei vóstre, ar trebui se secerati ur'a si dusimani'a ómeniloru celoru rei. Priviti la incepatoriulu si indeplinatoriulu mantuirii vóstre! Vedeti cum l'au uritu, cum l'au prigonitu cei rei, ba chiar cum a davenitu elu jertf'a pismeii si rentatii loru! „Nu e mai pre susu invetiacele e invetiatoriu“ (Mat. 10, 24) prin urmare precum elu a intratu prin suferintie intru marirea s'a, astfelu ve-ți gati si vóue cale, la imperatia vecinica, numai prin rabdarea si prin dragostea cea adevérata! Nu mai putienu si datorinti'a nóstra a *pastoriloru de suflète* e, ca se cultivàmu cu ingrijire pamentulu Domnului, ca se semanàmu seminti'a cea buna, curata si dumnedieésca a evangheliei, si se veghiàmu, ca nu cumva venindu dusimanulu se samene neghina; avem chiar detorinti'a de a aperá téte oile incredinte pastoriei nóstre, chiar si cu periculu vietii nóstre. **Daca ne uresce lumea pentru acést'a, scim ca pre Domnulu si invetiatoriulu nostru dumnedieescu mai nainte de acést'a l-a uritu!**

Aduceti-ve aminte, *toti càti v'ati adunatu aici in Domnulu*, cá datorinti'a vóstra a tuturoru e, ca folosindu-ve de tóta ocaziunea, carea vi-o da prevedinti'a dumnedieésca, se faceti bine deapropelui vóstru; intru téte se fi-ți credinciosi Domnului, credinti'a vóstra se o dovediti prin fapte bune; se inaintati di de di in evlavie si intru fric'a lui Ddieu, de óre-ce vieti'a acést'a trece iute, si noi numai timpulu acest'a lu-avemu pentru de, a ne castigá merite pentru vecie. Nu aterna dela noi iubitoru! aceea óri de stam in lumea acést'a pe o trépta de marire mai

inalta s'au mai jósa, — dara acést'a nici nu e cumpenitoriu pentru mantuire — cá-ci nu dupa locul ce il ocupàmu aici, ni se da locu si in imperati'a vecinica, unde unii sermani si muncitori stau pe o trépta cu multu mai inalta decát multi bogati si stapàni ai lumii acesteia dara in totdeuna aterna dela noi, ca se implinim cu credintia aceea ce cere dela noi prevedinti'a dumnedieésca. Nici nu asterna dela noi, ca se avem minte agera, si bogatii mari; dara aterna dela noi ca se intrebuintiamu bine mintea si mijlócele ce ni le-a datu Dumnedieu. Servulu, carele cu 2. talanti a castigati alti 2., a fost primitu nu cu mai putlena placere intru bucuria Domnului seu decát acél'a, carele cu 5. talanti a castigaqu alti 5; dar servulu celu reu si lenesiu, carele n'a lucratu nimicu cu talantulu Domnului seu a fost aruncatu intru intunereculu celu mai din afara!

III.

In urma Isusu Christosu s'a despartitu de lumea acést'a cu o inima vesela.

Intrarea lui in ceru a fostu gloriósá; elu s'a grabitu in bratielu parintelui sen cerescu, a carui voie a implinit, o aici pre pamentu cu dragoste nespusa; elu a intratu in ceru, ca se seceru fructele lucràriloru sale nemasurate a injosiriloru sale, fructele osteneleloru si a sàngelului seu; elu s'a inaltiatu pentru ca se iea in stapanire imperati'a cerésca — carea li-se cuvine lui, ca fiului unui nascutu a parintelui vecinicu; dar care imperatia in dragostea sa cea nemarginita a castigat-o elu si pentru noi. El s'a inaltiatu, pentru cá se primésca tóta puterea in ceru si pre pamentu si ca se siéda pre tronulu imperatiei vecinice, de a drépta tatalui seu celui atotputernicu! Cum, se nu fie asiadara inim'a lui plina de o bucurie dumnedieésca?

Altmintrea cu totul altmintrea sta lucrulu cu noi, Iubitiloru mei! cari si atunci suntemu slugi netrebnice, cand facem téte, câte credemu numai ca e datorinti'a nóstra, pentru ca daca ar voi judecatoriulu celu vecinicu se judece fara de mila chiar si faptele nóstre cele mai bune, putiene, ba chiar fórte putiene s'or afla vrednice de o respalata vecinica! Nu e mirare asiadara, daca si omulu celu mai dreptu la mórtea s'a si in momentulu cand intra in eternitate tremurandu striga cu profetulu: Dómnè! nu intrá la judecata cu robulu teu; cá-ci nici unu omu viu nu póte se fie dreptu inaintea t'a.“ (Ps. 142, 2.) **Daca celu dreptu, carele cu frica si cu cutremuru lucréza mantuirea s'a, striga astfel, ce va face celu pacatosu in acestu momentu infricosiatu, carele decide asupra viitorului seu intregu?**

Se nu uitam, Iubitiloru! ca adi in acésta di de marire a Domnului nostru, *àngerii lui Ddieu* chiar si pre apostoli i-au admoniatu si li-au adusu aminte, cá Isus, pre carele l'au vediutu inaltindu-se la ceru, va veni éra-si si anume va veni la judecata. Intotdeun'a se avem inaintea ochiloru nostri ór'a, in carea ne vom infacisiá inaintea judetului seu; cá-ci cugetulu acest'a ne va feri de pacate si ne va indemná, ca se ducemu o viétia evlaviósa si drépta ca astfel se fimu totdeun'a gata a ne desparti de lumea acést'a, si a urmá glasulul parintelui cerescu, carele ne va chiemá când ii va bineplacé.

Nime inse se nu despereze in indurarea lui Ddieu, cá-ci Isus fiulu lui Ddieu a patimitu pentru noi pentru ca se ne castige mântuire vecinica, pentru aceea ni-a datu el isvoru de curatire si impecare in sangele seu pentru ca noi inca in acést'a viétia se ne curatim de pacate si se ne impacàmu cu Ddieu. Elu cunosce peccatele si slabiciunile nóstre, cunosce reutatea inimii omenesci; elu a disn catra invetiaceii sei: **Daca voi fiindu rei sciti, se dati daruri bune copiiloru vostri, cu cât mai multu parintele vóstru celu din ceriuri va dá cele bune celoru ce ceru dela**

densulu (Mat 7, 11.); si tot elu a disu: „Nu am venit sa perdu sufletele ómeniloru, ci se le mantuescu“ (Luca 9, 56.) — Cum va paresti deci acelu'a, carele si-a datu viétia s'a pentru oile sale, pre acei'a, cari in viétia l'au iubitu, ér la mórte si-au pusu tóta nadejdea si tóta incredere intrensulu?

Pentru aceea. Iubitoru mei Crestini! se ne pregátimu in fie-care di pentru diua cea mare a judecátii; se ne spalámu hainele nóstre in sângele mielului nevinovatu; se ne curátimu de pecate in isvorulu impacarei, adeca in tain'a pocaintiei; se le spalámu cu lacrámi de cáintia si se urmámu esempleloru vietiei celei atotsánte a Domnului nostru; astfelu in óra cea din urma se asteptámu cu supunere in voi'a lui Ddiu, ha chiar cu bucurie si cu ne-rebdare: *venirea dumnediescului nostru Mántuitoriu, carele ne va lua la sine, in bucuria vecinica, Amin!*

D i v e r s e.

† *Necrologu* Aflámu cu durere, ca venerabilul nostru confrate Michaiu Blag'a, parochu in Miziesiu a incetatu din viétia, dupa ce a fost impartesitu cu santele taine in 7 19 Maiu a. c. — lasandu in celu mai profundu deliu pre fi si rudeniele sale, precum si poporulu seu credintiosu, carui'a i-a servitu cá pastoriu sufletescu cu zelu si devotamentu timpu de 39 de ani. Remasitiile pamentesci ale reposatului in Domnulu s'au depusu spre odichna vecinica in cimiteriulu santei nóspre biserici din Miziesiu.

Se-i fia tierín'a usióra si memori'a binecumentata!

* *Himenu.* Tenerulu *Filipu Vuia*, si-va serbá cununi'a cu domnisiór'a *Georgina Cheveresianu*, la 2. Iuniu st. n. in biserica gr. or. din Semlacu.

* *Himenu.* Tinerulu *Teodoru Tataru* adjunct notariulu in Minisiu, i-si va serbá cununi'a, cu domnisióra *Silvia Nadabanu* din Nadlacu, la 18. Maiu st. v. in biserica catedrala din Aradu.

* *Spre scire dloru abonenti.* Reclamárilu in casuri cand vre unulu din dnii abonenti nu ar fi primindu fói'a regulatu, ne rogám a-se adresá directu catra „tipografi'a diecesana,“ si nu catra „redactiune,“ de asemenea ne rugám a-se trimite tipografiei si pretiulu de abonamentu.

* *Noulu coru de plugari* infientiatu la staruinita a parintelui Petru Serbu, in comun'a F. Girisiu a arangiatu unu concertu a dóu'a di de santele Pasci cu o programa alésa si bine esecutata spre deplin'a multiemire a publiculu.

Cu ocasiunea acestui concertu au contribuitu pentru fondulu corului de plugari urmatorii dni:

Nodányi Jenő F. Gyirisiu 5 fl. Miskolczy Hugo 3 fl. Szepesi István 3 fl. Vincze Miklós 2 fl. Szatmári Andor 1 fl. Szabó József 1 fl. Portsalmi Roza 1 fl. Ercei Gyula 1 fl. Czibula Imre 1 fl. Kamo János notariu Belfir 1 fl. Sarkányi József preot rom. cat. Belfir 1 fl. Hencz Mihály 1 fl. Biró Gabor adj. not. 2 fl. Vaida Teodoru preotu gr. or. Husaseu 1 fl. Vaida Mihály 1 fl. Catarina Oancea notariase in B. Lazuri 1 fl. Nicolau Dan invet. Husaseu 1 fl. Gavrilu Bodnar preotu gr. or. Brehia 1 fl. Nestoru Porumbu preotu gr. or. Tulca 1 fl. 60 cr. Sebes Gyula F. Tot 1 fl. Georgiu Chiril'a adjunct not. in Berechiu 1 fl. Braun Mihaiu regalistu 2 fl. Dikel Marton 1 fl. Gerbner

Samu 1 fl. Damaschinu Serb 1 fl. Lazaru Pavelu 90. cr. Ancher Bori 50 cr. Orban Balint 30 cr. Costanu Burco 20 cr. Ioanu Bodinu 10 cr. — Sum'a 38 fl. 60 cr. —

* *Piat'a Aradului* din Vinerea trecuta: Grán de celu mai greu 6.20 fl. ér acelu amestecatu 6.10 fl. — secara 5.— fl. — Orzulu s'a vendutu cu 5.50 fl. — Ovesulu 5.10 fl. — Cucuruzulu 4.20 fl. — Mazere 20.— fl. — Fasolea 12 fl. — Lintea 24 fl. — Cartofii 4 fl. per 100 chgr.

Carnea de vita chil'a 52 cr, cea de vitielu chgr. 80 cr, cea de porcu 52, cea de oie 32 cr, unsórea chil'a 75 cr, ér chis'a per chila 70 cr. v. a.

C o n c u r s e.

Nr. 1855/1889.

Pentru deplinirea definitiva a duor catedre profesorali la institutulu teologicu alu eparchiei gr. or. romane a **Aradului**, si anume: a catedrei pentru studiile exegetico-istorice cu studiile auxiliare, — si a catedrei de teologia sistematica si eventualminte si alte studii, conform conclusulu Venerabilului Sinodu eparchialu aradanu dto 17.29. Aprilie a. c. Nr. 31. — se escrie concursu cu terminu de **30 de zile dela prim'a publicare.**

Salariulu impreunatu cu fia-care din aceste catedre este de câte 900 fl. si dreptulu la quinquenaliile stabilinde prin Venerabilulu Sinodu eparchialu.

Doritorii de a ocupá un'a din aceste catedre au a-si substerne recusele loru instruite cu documentele despre cualificatiunea preserisa prin conclusulu sinodalu de sub Nr. prot. 69 din an. 1885., pana la terminulu sus indicatu.

Arad, din siedinti'a consistoriala tienuta in 1/13. Maiu 1889.

Consistoriulu eparchiei gr. or. romane a Aradului.

—□—

Nr. 1886/889 Plen.

Pentru deplinirea postulu vacantu de protopresviteru alu **Aradului**, conform conclusulu consistorialu dto 3/15 Noemvrie 1887 Nr. 3408 si pre bas'a conclusulu luat de comitetulu protopresviteralu alu tractulu Aradului sub dto 14 26 Aprilie a. c. Nrulu protocolar 3. se escrie concursu cu termin de **40 de zile ocomputatu dela prim'a publicare** in „Biserica si Scol'a

Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Din protopresviteratu: birulu protopresviteralu usuat, tacele dela siedulele de cununiu usuate, si pausialulu de cancelarie preliminaru prin comitetulu si sinodulu protopresviteralu conform conclusulu sinodulu eparchialu in vigóre.

2) Din parochi'a protopresviterala: un'a sesiune de pamentu, birulu preotiescu usuat, dotatiunea dela orasiulu Arad, si stolele usuate pre langa observarea, ca un'a a trei'a parte din venitele parochiei protopresviterale compet capelanulu protopresviteralu.

Aspirantii la acestu postu de protopresviteru se aviséza a substerne in terminulu indicatu subserisulu consistoriu concursele lor instruite cu documentele despre cualificatiunea normata prin §-ul 53 din statutulu organicu si conclusulu congressualu de sub Nr. prot. 111. din anul 1888.

Arad, din siedinti'a Consistoriului plenariu tienuta in 1/13 Maiu 1889.

Consistoriulu eparchiei gr. or. romane a Aradului.

—□—

Nr. 1910. Plen.

Pentru deplinirea postului vacantu de protopresviteru alu **Banat-Comlosiului**, pre bas'a conclusului luat de comitetulu protopresviteralu alu tractului Banat-Comlosiului in siedinti'a s'a tienuta la 20. Martie a. e. se escrie concursu cu terminu de **45 de zile dela prim'a publicare** in „Biserica si Scol'a.“

Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt:

1. Din protopresviteratu: birulu protopresviteralu usuatu, taxele dela siedulele de cununii usuuate si pausialulu de cancelaria preliminarand prin comitetulu si sinodulu protopresviteralu, conform conclusului sinodului eparhialu in vigore.

2. Din parochi'a protopresviterala: un'a sesiune de pamentu, birulu preotiescu usuatu si stolele usuuate.

Aspirantii la acestu postu de protopresviteru se aviseza a substerne in terminulu indicatu subscrisului Consistoriu recursele lor instruite cu documentele despre cuaficatiunea normata prin §-ul 53 din statutulu organicu si conclusulu congresualu de sub Nr. prot. 111/1888.

Arad, din siedinti'a consistoriala tienuta in 1/13 Maiu 1889.

Consistoriulu eparchiei gr. or. române a Aradului.

—□—

Pe parochi'a repositului preotu Samuil Istvanescu din **Secusigiu**, cá de clas'a prima se escrie concursu cu terminulu de **30 de zile dela prim'a publicare** in fói'a „Biserica si Scol'a.“

Recurrentii, cari au depusu esamenul u de maturitate trebue se substerna, recursele sale adresande la comitetul parochialu din Secusigiu Reverendissimului Domnu Meletiu Dreghiciu in Timisiór'a si a se presentá in vre-o dumineca seau serbatóre spre aretarea desteritatii sale in cele bisericesci si cántári.

Timisióra, 11. Maiu 1889.

Comitetulu parochialu.

Cu scirea si invoirea mea: **MELETTU DREGHICIU**, m. p. protopresviterulu Timisiorii.

—□—

Pentru parochi'a de a III-a clasa din comun'a **Dusiesci**, in urmarea decisului Ven. Consistoriu gr. or. oradanu de dto 3 15 Aprilie Nr. 335. B. se escrie concursu, pe langa urmatórele beneficii parochiale:

1. Pamantulu parochialu 16 holde catastrale cu unu venitu curat de 160 fl. 2. Din gradin'a si cas'a parochiala 40 fl. 3. Dela 131. case 17. cubule de bucate cucuruzu socotitu cu 5 fl. cubululu unu venitu 85 fl. 4. Din inmormentari mari si mici venitu 40 fl. 5. Din cununii, masluri, festanii si alte accidentie 40 fl. 6. Din 131. zile de lucru cu man'a 39 fl. Sum'a totala 404 fl. v. a.

Doritori de a ocupa acésta parochie sunt avisati a-si ascerne recursurile pana la 28. Maiu adresate comitetului parochialu la subscrisulu protopresviteru in Babagani éra in **29. Maiu** se va tiené alegerea sau a 2-a di de Rusali.

Datu in 25 Aprilie in Siedinti'a Comitetului parochialu din Comuna Dusiesci.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu: **ELI'A MOG'A**, m. p. protopresviterulu Beinsiului.

—□—

Pentru deplinirea postului de preotu imbinatu cu celu invetiatorescu, — la vacant'a parochia gr. orientala de class'a III. din comun'a **Lapusnicu**, se escrie concursulu cu terminu de alegere pe diu'a de **20. Iuliu st. vechiu a. c.**

Emolumentele sunt: un'a sesiune de pamentu, parte aratoriu, parte fenétia, 1 jugeru intravilanu parochialu, birulu de cáte un'a mesura cucuruzu in bómbe si stol'a aici usuata dela 120 Nr. de case, pentru conferenti'a tractuala 2 fl. carausia gratuita in afaceri oficióse, si cá léfa invetiatorésca: $\frac{1}{2}$ jugeru intravilanu, in bani gat'a 100 fl. v. a. pentru lemne din cari se se incaldiesca si scol'a 24 fl.; pentru curatirea scoléi 5 fl. cari tóte la olalta se potu urca la sum'a de 500 fl. v. a.

Aspirantii la acestu postu sunt avisati a-si tramite recursele — cuviintiosu adjustate, — pana inclusive 16. Iuliu st. vechiu a. c. parintelui protopresviteru Georgiu Creciunescu, in Belincz, p. u. Kiszetó, éra pana atunci a-se presentá in st. bisericu, spre a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **GEORGIU CRECIUNESCU**, m. p. protopresviteru.

—□—

Pentru vacant'a parochie de a III.-a clasa din comun'a **Sierghisiu**, protopresviteratulu Pestesiului Cottulu Bihoru se escrie concursu cu terminu de **30 de zile dela prim'a publicare**

Emolumentele sunt:

1) birulu preotiescu dela 110. numere case un'a vica cucurudiu sfarmatu.

2) folosirea aloru 22. jugere pamentu parochialu bun.

3) dela 110. numere case un'a diua de lucru cu palmile.

4. Stolele usuuate anuale 80 fl.

5. Casa parochiala cu gradina, grajdu, colna si tóte cele necesarie, precum si fantana in ocolu, lemne de focu din padurea comunala. tóte acestea computate la olalta dau o suma de 412 fl. v. a.

Doritori de a ocupá acésta parochie sunt avisati a-si trimite recursele loru instruate in sensulu Statutului organicu si a regulamentului pentru parochii, adresate comitetului parochialu subsemnatului protopresviteru in Lugasiulu de sus, post'a ultima Élesd — si a se presentá in vre-o dumineca ori serbatóre in Sf. bisericu pentru de a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: **TEODORU FILIPU**, m. p. protopresviteru.

Licitatiune minuenda.

Pentru repararea bisericeii romane gr. ort. din comun'a **Igrisiu (Egres)** in protopresviteratulu B.-Comlosiu, prin acést'a se escrie concursu de licitatiune minuenda pe diu'a de **21. Maiu (2. Iuniu a. c.) diminétia la 10 óre**, cu pretiulu de esclamare 2617 fl. v. a. conform planului si preliminarului de spese.

Conditiiunile si preliminarulu se potu vedé la subscrisulu conducatoriu alu ofic. parochialu.

Dela intreprindietori se potesce cá pre diu'a amin-tita se se presenteze in fati'a locului, si nu mai acei'a vor potea licitá carii vor depune vadiu de 10%.

Contractulu ce se va incheiá cu intreprindietoriulu de locu dupa licitatiune — va avea valóre numai dupa aprobarea Venerab. Consistoriu,

Igrisiu, (Egres) 30. Aprilie 1889.

Gavriil Georgieviciu, m. p.
parochu gr. ort.

Filip Minda, m. p.
presiedinte.

—□—